

De kerstboom is nog niet aan. De lichten ook niet.
Het orgel speelt terwijl predikant en kerkenraad binnenkomen.
- stilte -

Een stem klinkt: (van achter uit de kerk)

Een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven;
de heerschappij rust op Zijn schouders.

Deze namen zal Hij dragen: Wonderbare raadsman,
Goddelijke held, Eeuwige vader, Vredevorst.

Koor: Once in Royal Davids city.

Intussen wordt de kerstboom aangestoken, en andere kaarsen.

Once in roy - al Da - vids ci - ty stood a low - ly cat - tle shed,
where a mo - ther laid her ba - by in a man - ger for His bed:
Ma - ry was that mo - ther mild. Je - sus Christ her lit - le child.

Koor: He came down to earth from heaven, Who is God and Lord of all,
And His shelter was a stable, And His cradle was a stall:
With the poor, and mean, and lowly, Lived on earth our Savior holy.

*In de Koningsstad van David vlijt een moeder in een stal
haar klein kindje in een kribbe, die tot bedje dienen zal.
Maria is die moeder schoon, Jezus Christus is haar zoon.*

*Uit de hemel kwam Hij neder, Hij die God is, Heer van 't al,
en Zijn wiegje was een kribbe, Zijn geboorteplaats een stal,
bij wie zwak is, arm of klein, wilde Hij op aarde zijn.*

Allen: (staande)

And our eyes at last shall see Him, through His own redeeming love;
For that Child so dear and gentle, is our Lord in heaven above:
And He leads His children on, to the place where He is gone.

of:

*Door Zijn liefde staan wij eenmaal met de Heiland oog in oog
want dat kind zo lief en teder, is onz' Here van omhoog.
En Hij leidt Zijn kindren tot waar Hij zelf woont, dicht bij God.*

Herdichting: Wim Vroon

Voorg.: Wij zijn samengekomen in de naam van de Vader,
de Zoon en de Heilige Geest

Gem.: *Amen*

Voorg.: Genade zij u en Vrede van God onze Vader
en van Jezus Christus onze Heer.

Gem.: *Amen*

Bemoediging:

Voorg.: Onze Hulp is in de naam van de Heer

Gem.: *Die Hemel en aarde gemaakt heeft”
Gemeente gaat zitten*

Gebed van toenadering

Voorg.: *Almachtige God, voor U liggen alle harten open, alle
verlangens zijn U bekend en geen geheim is voor U
verborgen.*

Gebedsstilte

*Zuiver de overleggingen van ons hart door de inge-
ving van Uw heilige Geest, zodat wij U van harte
liefhebben en grootmaken Uw heilige Naam*

Gem.: *Amen*

Ontferming en Genadeverkondiging

Zo lief had God deze wereld, dat Hij
Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft,
opdat ieder die in Hem gelooft aan het
verderf ontkomt, en eeuwig leven heb-
ben mag!

Voorg.: Laten wij de Heer om ontferming aanroepen voor
de nood van de wereld, en Zijn Naam prijzen, want
Zijn barmhartigheid heeft geen einde.

Koor: Kyrië en Gloria.

Ky - ri - e, Ky - ri - e, e - lei - son.

Ky - ri - e, Ky - ri - e, e - lei - son.

Ky - ri - e, Ky - ri - e, e - lei - son.

Ky - ri - e, Ky - ri - e, e - lei - son.

A B
Glo ri a, glo ri a, in ex cel sis De o,
E re zij God, e re zij God, eer aan God in den Ho ge!

C D
glo ri a, glo ri a, al le lu ja, al le lu ja.
E re zij God, e re zij God, al le lu ia, al le lu ia!

Dienst van het Woord

Voorg.: Lieve God, wij danken U voor Uw liefde die mens werd in ons midden: voor Uw geduld met ons, voor Uw trouw, Uw genade. Wees zo ook nu, en alle dagen van ons leven aanwezig in ons leven als Uw gemeenschap, door Jezus Christus, onze Heer...

Gem.: *Amen.*

Lezing uit het Eerste Testament Jesaja 52: 7 – 10

Het volk van God is in ballingschap geleid, en lijdt daar zoals u zich kunt voorstellen onder de dwangarbeid, heimwee, en voor een deel schuldbesef. Maar telkens staan er profeten op, die namens God een goede tijding brengen, een *evangelie*. Ook hier wordt beloofd dat God al bezig is de terugkeer naar Jeruzalem voor te bereiden, zoals later ook is gebeurd. We lezen: Jesaja 52: 7 – 10

7. Hoe **welkom** is de **vreugdebode** die over de **bergen** komt *aangesneld*, die **vrede** aankondigt en **goed nieuws** brengt, die **redding** aankondigt en tegen **Sion** zegt: '**Je God is koning!**'
8. Hoor! Je *wachters* **verheffen** hun stem, *samen* barsten ze *uit* in **gejuich**, want ze zien het met *eigen ogen*: de **HEER** keert *terug* naar **Sion**.
9. Breek uit in **gejubel**, **ruïnes** van Jeruzalem, want de **HEER** **troost** Zijn volk, Hij koopt Jeruzalem **vrij**.
10. De **HEER** **ontbloot** Zijn heilige **arm** ten overstaan van alle volken, (*d.w.z. Hij stroopt de mouw op om aan te vallen*) en de **einden** der aarde **zien** hoe **onze God** **redding** brengt.

Tot *hiertoe* de lezing. Ook wij mogen weten hoe **God redding** brengt op **onverwachte** manieren en op *onmogelijke momenten*. *Velen* hebben dat in hun eigen leven *beleefd*. 'Komt allen tezamen, jubelend van vreugde' is *ons* antwoord op deze **uitredding**.

Wij zingen Gezang 138

Koor: 1 en 2, gemeente 3, koor en gemeente 4

Komt al len te za men, ju be lend van vreug de:
komt nu, o komt nu naar Beth le hem!
Ziet nu de vorst der eng' len hier ge bo ren.
Komt, la ten wij aan bid den! Komt, la ten wij aan bid den!
Komt, la ten wij aan bid den die Ko - ning.

De hemelse engelen riepen eens de herders
weg van de kudde naar 't schamel dak.
Spoeden ook wij ons met eerbiedige schreden!
Komt, laten wij aanbidden, komt, laten wij aanbidden,
komt, laten wij aanbidden die Koning.

Gemeente:

Het licht van de Vader, licht van den beginne,
zien wij omsluierd, verhuld in 't vlees:
goddelijk Kind, gewonden in de doeken!
Komt, laten wij aanbidden, komt, laten wij aanbidden,
komt, laten wij aanbidden die Koning.

Koor en gemeente samen:

O Kind, ons geboren,
liggend in de kribbe,
neem onze liefde in genade aan!
U, die ons liefhebt, U behoort ons harte!
Komt, laten wij aanbidden, komt, laten wij aanbidden,
komt, laten wij aanbidden die Koning.

Epistellezing: Hebreeën 1: 1 – 12

De schrijver maakt verschil tussen Joden en Hebreeën, de Joden wonen in het Heilig Land, de Hebreeën in de diaspora, in de verstrooiing. Paulus begint Zijn blijde boodschap aan hen met een verwijzing naar de profeten, en de beloften van God, en lardeert zijn zinnen met vele aanhalingen uit de boeken van Mozes en de profeten. Aanhalingen, die hij allemaal toepast op Jezus, als de vervulling van Gods beloften, en als degene op Wie al deze zinnen al lang van de voren sloegen. Hij schrijft:

- 1 Op **velerlei wijzen** en langs **verlerlei wegen** heeft **God** in het *verleden* tot de *voorouders* gesproken door de **profeten**,
- 2 maar nu de **tijd** ten *einde* loopt heeft **Hij** tot ons gesproken door Zijn **Zoon**, die **Hij** heeft *aangewezen* als

enig erfgenaam en door wie Hij de wereld heeft geschapen.

- 3 In Hem schittert Gods luister, Hij is Zijn evenbeeld, Hij schraagt de schepping met Zijn machtig woord; Hij heeft, na de reiniging van de zonden te hebben voltrokken, plaatsgenomen aan de rechterzijde van Gods Hemelse Majesteit,
- 4 vër verheven boven de engelen omdat Hij een eerbiedwaardiger Naam heeft ontvangen dan zij.
- 5 Tegen wie van de engelen heeft God immers ooit gezegd: 'Jij bent Mijn Zoon, Ik heb je vandaag verwekt'? Of: 'Ik zal een vader voor hem zijn, en hij voor mij een zoon'?
- 6 Maar wanneer Hij de Eerstgeborene de wereld weer binnenleidt, staat er: 'Laten al Gods engelen Hem eer bewijzen.'
- 7 Over de engelen staat er: 'Die geesten inzet als Zijn engelen, en vlammend vuur als dienaren in Zijn liturgie.'
- 8 Maar aangaande de Zoon staat er: 'God, Uw troon houdt stand tot in alle eeuwigheid, en de scepter van het recht is de scepter van Uw koningschap.
- 9 Gerechtigheid hebt U liefgehad en onrecht gehaat; daarom, heeft God, Uw God, U gezalfd met vreugdeolie, als geen van Uw gelijken.'
- 10 En ook: 'In het begin hebt u, Heer, de aarde gegrondvest, en de hemel is het werk van Uw handen.
- 11 Zij zullen vergaan, maar U houdt stand, zij zullen als een gewaad verslijten,
- 12 als een mantel zult U ze oprollen, als een gewaad zullen ze worden verwisseld; maar U blijft dezelfde, en Uw jaren zullen geen einde nemen.'

Psalmwoord en Halleluja

Halleluja! Hij heeft gedacht aan zijn liefde en trouw voor het volk van Israël.

De einden der aarde hebben het gezien:
de overwinning van onze God. (Psalm 98:3) **Halleluja!**

Het koor zingt:

Alleluia Norah Duncan

Al le lu ia! Al le lu ia!

Al le lu ia! Al le lu ia!

En de gemeente herhaalt het.

Gemeente gaat staan

Evangelielezing. Johannes 1: 1 – 14

Het begin van het Evangelie van Johannes rijmt op Genesis 1, maar sluit ook direct aan bij de vorige lezing. Hoor maar:

- 1 In een *begin* was het **Woord**, het Woord was bij **God** en het Woord **was** God.
- 2 Het was in een *begin* bij **God**.
- 3 *Alles* is erdoor **ontstaan** en zonder dit (Woord) is *niets* ontstaan van wat **bestaat**.
- 4 In het **Woord** was **leven** en het **leven** was het licht voor de **mensen**.

5 Het **licht** schijnt in de *duisternis* en de duisternis heeft het niet in haar **macht** gekregen.

6 Er kwam iemand die door **God** was *gezonden*; hij heette **Johannes**.

7 Hij kwam als **getuige**, om van het **licht** te getuigen, opdat *iedereen* door hem zou **geloven**.

8 Hij was niet *zelf* het licht, maar hij was er om te **getuigen** van het licht:

9 het **ware licht**, dat *ieder mens verlicht* en naar de **wereld** kwam.

10 Het **Woord** was in de wereld, de wereld is door **Hem ontstaan** en tóch **kende** de wereld **Hem** niet.

11 Hij kwam naar wat van **Hem** was, maar wie van Hem *waren* hebben Hem **niet ontvangen**.

Koor:

Kom uit uw pa lei zen, uit uw tem pels, uit uw to rens,
huis van Da vid, dy nas tie ën, ho ge he ren, gro te hoof den:
kom, kniel bij het kind! kom, kniel bij het kind!

Laat uw goud en zilver, geef niet om de eretitels,
om de zeges om de winsten, en vergeet veroveringen
wijd u aan het kind.

Warm u bij de kribbe, bij het lam en bij het veulen,
bij de adem van het huilen, bij de melknat volle borsten,
warm u aan het kind.

Ga bevloei woestijnen, zie de twijgen al in bloei staan,
gun de armen zaad voor tuinen, kom met hen de broden delen,
leer het van het kind,

en ge vindt de vrede, maakt gelukkig, wordt gelukkig,
uit de doodsnacht uitgetreden, door het ochtendrood ontvangen,
zie het leeft, het kind!

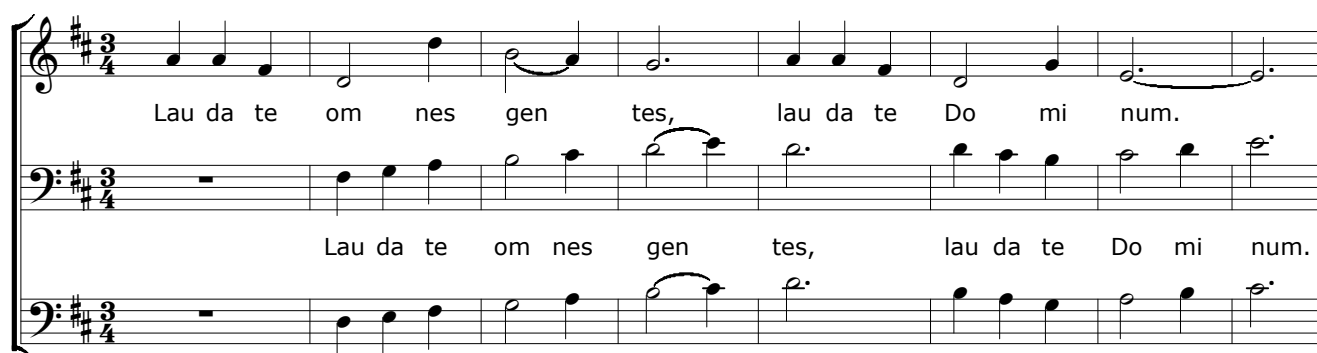
12 Wie Hem wél ontvingen en in Zijn Naam geloven,
heeft Hij het voorrecht gegeven om kinderen van
God te worden.

13 Zij zijn niet op natuurlijke wijze geboren, niet uit li-
chamelijk verlangen of uit de wil van een man, maar
uit God.

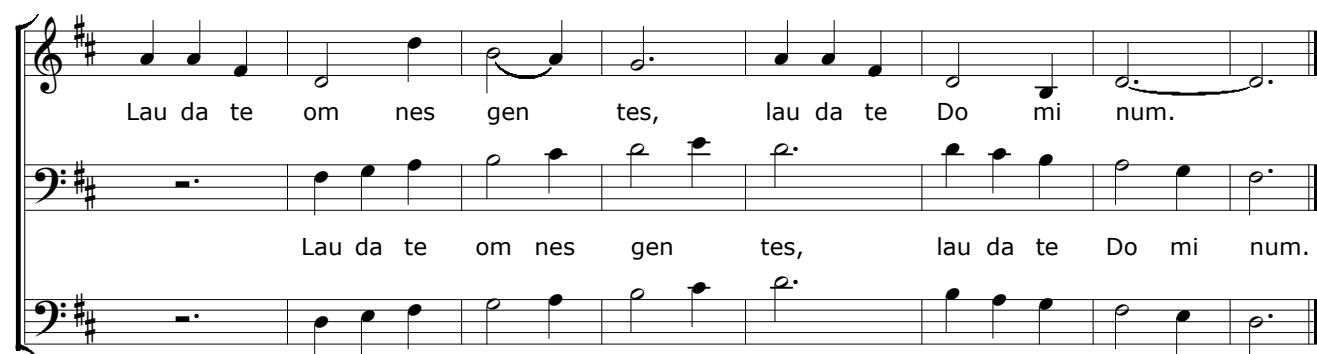
14 Het Woord is mens geworden en heeft bij ons ge-
woond, vol van goedheid en waarheid, en wij hebben
Zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige
Zoon van de Vader.

Zalig die het Woord van God horen en er gehoor aan geven!

Koor:

Lau da te om nes gen tes, lau da te Do mi num.

Lau da te om nes gen tes, lau da te Do mi num.

Komt, looft God, al le men sen, looft sa men God, de Heer!

Komt, looft God, al le men sen, looft sa men God, de Heer!

En nogmaals het koor vierstemmig Laudate omnes gentes

Musical score for four voices (Soprano, Alto, Tenor, Bass) in 3/4 time, key of D major. The lyrics are: Lau da te om nes gen tes, lau da te Do mi num.

Musical score for four voices (Soprano, Alto, Tenor, Bass) in 3/4 time, key of D major. The lyrics are: Lau da te om nes gen tes, lau da te Do mi num.

Gemeente gaat zitten

Preek

Lieve mensen van God,

Vandaag ligt het *accent* in de lezingen en in de verkondiging niet op een lief *kindje in een kribje*, op **herders** en *lammetjes*, maar op een mchtig **gebeuren**. Op de **Schepper**, Die Zich *intensief* met Zijn schepping *bemoeit*, en **ingrijpt** nu het *mis* gaat.

Het is een scheppingswoord dat klinkt.

En U *weet* het: als **God** spreekt, dan staat het er ook. Dan **is** het er, zelfs als *wij* het nog niet **zien**...

Zo brengen de **vreugdeboden** aan de stad **Jeruzalem** die in *puin* ligt, en waarvan de oorspronkelijke **bevolking** is *weggevoerd* naar het Babylonische rijk, het **Evangelie**, het Goede Bericht, dat hun **God al koning is**.

Daar, op dät moment.

Er wonen wat *mensen uit de omgeving*, een enkele *achterblijver* wiens grootvader of -moeder de oorlog heeft *overleefd*, een enkele **Jood**, maar vooral mensen van *buiten*.

Jeruzalem, **Gods hoofdstad**, echter moet *weten* dat de **Heer Koning** is, en de dingen in de *hand* heeft.

Ja, Hij stroopt de **mouwen op** om de *vijanden* van Zijn volk te verslaan, en om *ruim baan* te maken voor de *terugkeer* van de Zijnen.

Onvoorstelbaar, nietwaar?

Maar het *is* gebeurd. Het *is* uitgekomen.

De **wachters** op de **muren** zien het al met *eigen* ogen *gebeuren*: omdat **God** het *zegt is* het een feit.

Een *nieuwe* werkelijkheid.

Wie had *dát* **gedacht**?

.....

Maar wie zou ooit hebben *gedacht* dat **Hij**, die door Zijn **Heilig Woord** de *wereld* schiep, dat **Machtige** Woord de wereld in zou sturen – als **méns** nog wel?

Hij was het die **Licht** bracht in de duisternis: **God** *sprak*, en er was *licht*, het is het *eerste* dat we van God horen in de bijbel.

Dat Licht van den beginne treedt onze wereld binnen, en spreekt nog altijd voort.

Het is een groot en *machtig* iets, dat daar *gebeurt*.

Er staat ook niet voor *niets* dat er een machtige le-gerschare aan de hemel is te zien, die kerstnacht, een leger dat Gods **lof** zingt. Geen schattig kinderkooortje.

De **hemel** gaat *open*, en wij, **mensen**, zien hoe het **daar** *toegaat*: machtige, strijdbare engelen, **geesten** die **dienend** rondom de Troon de **liturgie**, de dienst aan God, uitzingen.

(Het Griekse woord λειτούργειν – dienen, ten dienste staan – zit in ons woord liturgie)

Zij zingen het **Heilig, Heilig, Heilig**, en **Eer aan God in de Hoogste hemelen...**

Zij zingen van **Vrede** op aarde omdat **God welbehagen** heeft in Zijn schepping, en **Zelf** de **vrede** brengt aan de mensheid die Hij liefheeft.

Maar voor die vrede betaalt Hij wel een hoge prijs.

God zendt als het ware **Zijn scheppend vermogen** naar de **aarde**. En daarmee legt Hij een stuk van Zijn macht in onze *handen*. In ons *midden*.

Een man.

Een *mensenleven* dat *begint* in alle **kwetsbaarheid**, en dat wordt **toevertrouwd** aan *zorg* van *mensen*. Maar dat mensenleven blijft innig verbonden met God in de hemel.

U vindt dat in heel het **Johannes**-Evangelie terug: **Jesus** blijft daar de **God-mens**, die *bewust* Zijn *kracht* aflegt, maar in die **nederigheid** juist **groots** is.

Het is Zijn kracht, dat Hij van geweld en macht kan *afzien*, en zich niet *verweert* wanneer **Hij** het **offer** van Zijn **leven** brengt.

Hij wordt niet ter *dood* **gebracht**, maar Hij **legt het leven af**.

Actief. Majesteitelijk.

De schrijver van de *Hebreeënbrief* moet het Johannes-Evangelie goed kennen. En Hij leest de bijbel in het *Grieks*. Hij citeert uit de **Septuagint**, de Griekse bijbelvertaling die dan al bijna *driehonderd* jaar bestaat, en veel gebruikt werd – in en buiten Israël.

Als hij *citeert*, en dat doet hij meerdere malen in bijna elke zin, dan is dat uit **profeten** en *psalmen*...

Zo heeft God naar Zijn volk toe het eerst van Zich laten horen. Via de *profeten*, en in de psalmen.

Maar nu is daar in Jezus dat levende Woord, met een hoofdletter, waarop al die citaten opeens Zijn toe te passen...

Het is alsof alle stukjes van een puzzel in een keer op hun *plaats* vallen. En het *beeld* dat ons geschetst wordt laat een **God** zien Wiens *genade* vol *majesteit* en *luister* is.

En: Hij is *nabij*, Hij heeft *bij* ons gewoond, staat er. Letterlijk: **Hij** heeft Zijn *tent* in ons midden *opgeslagen*! En dan mogen we allereerst denken aan de Tabernakel, de *tent van het verbond*, vervolgens de tempel, en in **Jezus** was Hij later als *mens* onder de *mensen* in ons *midden*.

Hij *leefde* met mensen, at en bad met hen, woonde in hun huizen.

Zo is **God** Zijn *schepping nabij*, om ons *voor* te leven hóé die *Schepping bedoeld* was, toen de **Heilige** zei dat het *goed* was, ja, zéér goed...

God bemoeit Zich actief met ons.

In de *woestijntijd* gaf Hij door *wolk* en *vuur aan* hoe de tocht moest verlopen, u weet dat wel.

In **Jezus'** dagen liet **Hij** het *zien* in Zijn *voorbeeld*, en ook toen liet Hij het *horen*, Hij sprak via de oren tot de harten van de mensen.

Vanaf het begin was er een *stem die sprak*, maar toen de Heer Jezus *na* de *reiniging* van de zonden te hebben *voltrokken*, plaatsgenomen heeft aan de *rechterzijde* van **Gods** Hemelse Majesteit, zond Hij de **Geest van God**. De **Heilige Geest**.

En die is niet zomaar een geest, zoals er zoveel geesten zijn in de Hemel. Zij is net als **Jezus oneindig** veel *meer* dan de engelen.

Veel meer dan de engelen, waarvan er staat: de *geesten* die **God** tot *hemelboden* heeft gemaakt, ja, vuurvlammen die Hij tot Zijn liturgen maakt...

Dàt is de letterlijke vertaling van Hebreëen 1: 7

En dan weten we *meteen* waar die **tongen**, die vlammen als van **vuur** van het **Pinksterfeest** vandaan komen... Dat zijn *engelen*, die het Woord, datzelfde Woord met een hoofdletter, *niet* in een **tempel**, een **tent** in de woestijn, niet in een *huis* in ons midden, niet met ons onderweg als **mens**, maar in ons zelf, in ons **bewustzijn**, in ons **wezen** doen klinken.

Niet van *buitenaf*: dit moet je wel of niet doen, maar van *binnenuit*: **dit** moet ik doen, **zo** kan ik het zien.

Want **Gods** Geest, de Geest die van de **Vader**, en dús ook van de **Zoon**, is *uitgegaan* naar ons, is Gods **wezen**. Hij deelt Zijn *wezen* met ons.

Dat is Zijn aanbod. Dat is Zijn kerstgeschenk, dat met **Pinksteren** onthuld wordt.

Dit is een *geheimenis* dat zo *groot* is, dat we makkelijk over de *schreef* gaan, en zeggen: **God** woont in mij, dus ik heb Hem in de *hand*. Hij is mijn *vriendje*. Of, zoals de *Gnostici* zeggen: er schuilt een **goddelijke vonk** in ons, en die moeten wij *bevrijden*, de **ruimte** geven.

Nee, het blijft een stukje van **Gods** wezen dat Zich met *ons* wezen wil *bemoeien*, dat ons wil **inspireren** en de *weg* wijzen, dat voor ons een *oneindige bron* van **liefde** wil zijn, en dat ons wil **bevrijden** van alles wat ons afhoudt van Gods liefde.

Dat ons wil bevrijden van de eigengereide eigenliefde, die de *weg* naar de *ander* verspert.

Want de ander is **Gods** *geschenk* aan ons, totdat Hij komt in Heerlijkheid. Dan zal Hij *alles* in *allen* zijn.

Dan is de **schepping voltooid**, en is de weg helder geworden. De **Schepper**, de **God** in ons *midden*, God als **mens** in ons midden, de **Geest** van God, die in ons *spreekt* als wij daarvoor open staan, en *dan* **Alles** in *allen*. Dan zijn ook wij Gods *kinderen*.

Wat een vooruitzicht! Dat is om te vieren!

Om naar uit te zien!

Vrede in de hemel en op aarde in alle mensen van *welbehagen*.

Welbehagen, dat is een tweerichting-woord.

Want **God** had in *principe*, in een *begin*, **behagen** in mensen. "Wat goed!" riep Hij vol bewondering uit bij de schepping.

En daarom **ziet** Hij nog *altijd* die **volmaakte** mens in ons, die *wil* Hij zien. Zoals een echtgenoot na veertig jaar huwelijk nog altijd dat blozende bruidje ziet in zijn vrouw. Zo wil God ons zien met **welbehagen**.

En dat kan, wanneer de **mens open** staat voor dat welbehagen. Wanneer de mens *open* staat voor Gods **genade**, en *zelf* genadig is, en *beelddrager* van God.

Dan kan de **Geest** van God in ons **leven**.

Dan kan de **Geest** van God in ons *spreken*.

En dan zijn wij een *nieuwe schepping*, de mens, zoals die altijd al was bedoeld.

Zover is het helaas hier nog niet altijd.

Er zijn hier in Heusden de laatste jaren heel *mooie* dingen gebeurd, omdat we als **broeders** en **zusters** wilden *samenwonen*.

Met **God** in ons *midden*.

Er zijn ook aan alle kanten dingen **verkeerd** gegaan.

En dat is diep **droevig**. We hebben elkaar op een gegeven moment niet meer gezien als een **geschenk** van **God**, als een *mogelijkheid*, maar als een **last**.

Dat heeft **wonden** geslagen die nog moeten **helen**.
Het heeft mensen van goede wil veel **pijn** gedaan.

Laten we dan niet *uit elkaars* **genade** vallen, en *doel-
loos en onvindbaar zijn*, maar laten we **open** staan
voor het **richting** gevende **Woord** van **God**, voor **Hem**
die was en is en komen zal, voor Hem, naar Wiens
komst wij uitzien, en die wij in *elkaar* mogen *her-
kennen*, als **mensen** van **goede wil**, als **mensen** van
Gods welbehagen.

Laten we ons dat voornemen vandaag!

Dan kunnen wij *vooruit* kijken, en *uitzien* naar de
wederkomst van **Hem** die in ons *midden* is **geboren**,
en die de *overleggingen* van ons **hart kent** en **be-
grijpt**. **God** is **genadig**. Laten wij dat *ook* zijn.

Dan wordt het een **zalig** Kerstfeest waarop wij hier
en nu kunnen uitzien naar de toekomst.

Naast elkaar en met elkaar.

Om **Jezus'** wil en in Zijn **Geest**.

Amen.

Orgelspel met koor dat zingt:

A way in a manger, no crib for a bed,

The little Lord Jesus laid down His sweet head.

The stars in the bright sky looked down where He lay,

The little Lord Jesus, asleep on the hay.

Away in a manger, no crib for a bed,
 The little Lord Jesus laid down His sweet head.
 The stars in the bright sky looked down where
 He lay,
 The little Lord Jesus, asleep on the hay.

Geen wiegje als rustplaats, maar een krib was 't
 weleer,
 waar 't Kindeke Jezus lei zijn hoofdje ter neer.
 De sterren, zij keken van de hemel zo mooi,
 naar het Kindeke Jezus, hoe hij sliep in het hooi.

The cattle are lowing, the Baby awakes,
 But little Lord Jesus, no crying He makes;
 I love Thee, Lord Jesus, look down from the sky
 And stay by my cradle til morning is nigh.

Door 't loeien der koetjes was het kindje ontwaakt,
 maar daardoor werd 't kind niet aan 't schreien gemaakt.
 Heer Jezus, nu ziet Ge uit de hemel ter neer,
 ik dank u, dat g'eens ook een kindje waart, Heer.

Be near me, Lord Jesus, I ask Thee to stay
 Close by me forever, and love me, I pray;
 Bless all the dear children in Thy tender care,
 And fit us for Heaven to live with Thee there.

O, zegen de kind'ren veraf en dichtbij,
 Gij houdt van hen allen evenveel als van mij.
 Gij wilt, dat wij kind'ren, al zijn wij nog klein,
 bij u in de hemel ook eens zullen zijn.

Dienst van Gebeden

en Gaven

Zo rijk zijn wij gezegend in alles, dat wij daar God intens dankbaar voor zijn, en dat wij willen delen met anderen. Straks in de collecte, voor Kinderen in de knel, kinderen in de wereld, maar nu willen we delen met elkaar als kinderen van God, onze verwondering voor het wonder van Gods liefde voor ons. We zingen: gezang 139 Koor: 1 en 2, allen: 3

Komt, verwondert U hier, mensen, ziet, hoedat U God bemint,
 ziet vervuld der zielen wensen, ziet dit nieuwe geboren kind!
 Ziet, die 't woord is, zonder spreken, ziet, die vorst is, zonder pracht.
 ziet, die 't al is ingebroken, ziet, die 't licht is in de nacht,
 ziet, die 't goed is, dat zo zoet is, wordt verstoeten, wordt veracht.

Ziet, hoe dat men met Hem handelt, hoe men Hem in doeken bindt,
 die met zijne godheid wandelt op de vleugels van de wind.
 Ziet, hoe ligt Hij hier in lijden zonder teken van verstand,
 die de hemel moet verblijden, die de kroon der wijsheid spant.
 Ziet, hoe tere is de Here, die 't al draagt in zijne hand.

Allen:

O Heer Jesu, God en mense, die aanvaard hebt deze staat,
 geef mij wat ik door U wense, geef mij door uw kindsheid raad.
 Sterk mij door uw tere handen, maak mij door uw kleinheid groot,
 maak mij vrij door uwe banden, maak mij rijk door uwe nood,
 maak mij blijde door uw lijden, maak mij levend door uw dood!

Inzameling van de gaven

En dan is het nu tijd voor de collecte.

Dankgebed over de gaven

Grote God, vol eerbied komen wij tot U met onze gaven. Wil ze aanvaarden, wil ook *ons* aanvaarden door Jezus Christus, onze Heer. *Amen*.

Geloofsbelijdenis (gezamenlijk gesproken)

Dat er een God is, die van mensen houdt zoals ze zijn,
dat wil ik geloven.

Een God die ons gewild heeft en bedacht,
dat wil ik geloven.

Dat Hij hemel en aarde in de hand heeft,
dood en leven,
dat wil ik geloven.

Dat Hij van mij, kleine mens, houdt,
dat wil ik geloven.

Dat God in Jezus mens werd,
dat wil ik geloven.

Een mens die ons leven deelde,
en voor ons stierf op een kruis,
dat wil ik geloven.

Dat Hij opstond uit de dood, als eerste van velen,
dat wil ik geloven.

Dat Hij ruimte voor ons maakt bij God,
dat wil ik geloven.

Dat Gods Geest puur liefde en leven is,
dat wil ik geloven.

Dat Ze ons allen nabij is,
dat wil ik geloven.

Dat Ze ons kracht geeft en moed om te leven,
liefde en waardigheid,
dat wil ik geloven.

Dat we zó kerk zijn, gemeenschap van heil,
dat wil ik geloven.

*Om doop en vergeving, genade en toekomst
wil ik geloven*

in God die van mij houdt. Amen

Dankgebeden en Voorbeden

Grote, machtige, heilige God,
Heer van de hemelse legerscharen,
Wij aanbidden Uw grootheid, en wij danken U
om de kleinheid waarin U tot ons bent gekomen.
Leer ons in ieder kind het geheim van Uw liefde te
zien, dat wij het respecteren, ook als het arm en
vuil is, verhongerd, en ons in de weg staat of ligt.
Zo bidden wij deze kerstdag:

Heer, on ze God, wij bid den U: ver hoor ons.

Heer God, Heer van de grote heilige engelen,
die ons met Kerst een beeld van Uw liefde schonk,
Wij leggen ons gebrek aan liefde voor U en voor
elkaar hier neer, met schaamte en berouw.
Wij bidden U: vergeef ons en schep in ons een
nieuw hart, opdat onze lof geen valse klank krijgt.

Heer, on ze God, wij bid den U: ver hoor ons.

Heer van ons heden en van onze toekomst, deze
wereld staat in brand, en wij voelen ons zo on-
machtig om die te blussen. Alleen Uw liefde heb-
ben wij als wapen. Leer ons dat dan ook te ge-
bruiken, opdat wereldwijd mensen open staan
voor U en voor Uw komst, ondanks alle lelijke
dingen die mensen in Uw Naam, of onder die
dekmantel, hebben gezegd en gedaan.
Wij bidden U voor alle slachtoffers van misbruik,
in welke vorm ook, van verbaal geweld, van

machtsspelletjes. Wij bidden U ook voor de da-
ders, want wie van ons is zonder zonde?

Heer, onferm U over deze wereld, onferm U over
Uw kerk, zo bidden wij:

Heer, on ze God, wij bid den U: ver hoor ons.

Heer God wij danken U dat wij hier in alle vrijheid
Uw liefde mogen prediken en beleven. Wij danken
U voor al die mensen die binnen beide gemeentes
zo hard gewerkt hebben voor de eenwording van
het lichaam van Christus, en wij bidden U dat ze
de teleurstelling van het misgaan met Uw hulp
kunnen verwerken. We bidden U voor de mensen
die er moeite mee hebben gehad om samen te
gaan als één gemeente. Help ons om elkaar met
respect en naastenliefde te bekijken en te behan-
delen. Wij bidden U vooral voor hen die door dit
alles van de kerk vervreemd zijn. Laat hen mer-
ken dat U niet van hén vervreemd bent, maar dat
U van hen, en ons allen blijft houden, Vader...

Er is een groep die de Gereformeerde Kerk de
komende tijd weer vorm moet gaan geven, die
daar energie in gaat steken, en ook voor die
groep willen wij U bidden om Uw heilige Geest
van mildheid en waarheid. En dat zelfde geldt
voor de Lutherse gemeente, die weer nieuwe
woorden moet vinden, nieuwe paden moet gaan.
Voor hen en ons allen bidden wij:

Heer, on ze God, wij bid den U: ver hoor ons.

...

In de **stilte** van dit moment bidden wij U voor hen die ons dierbaar zijn, voor zieken en doden, voor hen die we hier missen om welke reden dan ook... Voor onze eigen noden en angsten...

...

En met **Hem** die **was** en **is** en **komen zal** zeggen wij: Onze Vader in de hemel, laat Uw naam geheiligd worden, laat Uw koninkrijk komen en Uw wil gedaan worden op aarde zoals in de hemel. Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben. Vergeef ons onze schulden, zoals ook wij hebben vergeven wie ons iets schuldig was. En breng ons niet in beproeving, maar red ons uit de greep van het kwaad. Want aan U behoort het koningschap, de macht en de majesteit, tot in eeuwigheid, Amen.

Gemeente staat op

Slotlied 136: Koor 1, Gemeente 2 en 3, Koor en Gemeente 4

Hoort gij de eng len zin gen, een jong en mach tig koor?
De he mel zan gen drin gen, tot in de diep te door.
Nu blijft de stem be slo ten bij her ders in hun dal,
straks zal hij zich ver gro ten, dan luis tert het heel - al.

G. Nog is de glans verborgen, verschuilt zich in een stal.

Hoe ver schijnt nog de morgen, die eenmaal lichten zal.
Bedreigen donk're machten het kind, dat God ons zendt,
wij moeten hunkrend wachten tot Hij de tijden wendt.

- G. Nu knielen herders, wijzen, rondom de kribbe neer.
Straks zal Hem alles prijzen als Heiland en als Heer.
Dan vallen alle volken de Mensenzoon te voet,
dan komt Hij op de wolken, in majesteit begroet.

Wat wij ge lo vend ho pen wordt eind lijk toch ver vuld,
dan gaan de deu ren o pen en wordt het rijk ont huld.
God komt de Zoon ver ho gen, Zijn scep ter reikt zeer wijd.
Dan schou wen on ze o gen Zijn komst in heer lijk heid.

Uitzending en Zegen

De Heer is voor U, om U de juiste *weg* te wijzen.

De Heer is achter U om U in de *armen* te sluiten
en om U te *beschermen* tegen gevaar.

De Heer is onder U om U *op te vangen*
wanneer U dreigt te *vallen*.

De Heer is in U, om U te *troosten* als U verdriet hebt.
Hij omgeeft U als een *beschermende muur*,
wanneer *anderen* over U heen vallen.

De Heer komt met *kracht* om U en mij en
heel deze wereld te *redden*.

De Heer is hier om U te *zegenen*
in de Naam van de Vader en de Zoon en de
Heilige Geest. Amen.

Ere zij God!

E re zij God, e re zij God, in de Ho ge,
in de Ho ge, in de Ho ge! Vre de op aar de,
vre de op aar de! In de men sen een wel be ha gen.
E re zij God in de Ho ge, e re zij God in de Ho ge.
Vre de op aar de. Vre de op aar de. Vre de op aar de.
Vre de op aar de; in de men sen, in de men sen, een wel be ha gen.
In de men sen een wel be ha gen, een wel be ha gen.
E re zij God, e re zij God, in de Ho ge
in de Ho ge, in de Ho ge! Vre de op aar de,
vre de op aar de, in de men sen een wel be ha gen.
A - - - men. A - men. A - men.